

по нашия край занаяти : *на севлиевските абаджии*, / този занаят преди Освобождението упражнявали повече от 100 майстори, които изнасяли продукцията си по големите пазари на Отоманската империя/, **Вълчанов 1942, 141-153/** *на гръндарите или халачите* /които внасяли памук от Македония, почиствали го и го обработвали за по-нататъшна употреба/, *на майсторите строители* от района, работата на които била известна и ценена и в далечни краища, *на калпакчиите, бакърджиите и папукчиите* /които произвеждали този особен вид обувки/, *на малобройните*, но много уважавани *майстори от златарския еснаф* в града /**Ганев 1925, 49-52/** както и техни произведения, *на търговците*, които разпространявали стоките на занаятчиите.

Освен за собственото си благополучие севлиевици се грижели и за уреждането на относителна самостоятелност в обществения живот. В течение на векове българската община се утвърждава като обществена институция. В началото тя се проявява като организация по религиозен признак и урежда главно църковните въпроси. Севлиевската община запазва своя църковен характер до към средата на XIX век, когато постепенно получава пълномощия да се занимава с някои училищни, граждански и дори частни дела, с което се превръща в гражданска институция.

В експозицията на Историческия музей са показани интересни печати от това време. Два от тях са на старейшинските съвети на Горния и Средния квартал на града. Третият е на Севлиевската градска община, като този текст е изписан околоръст и съединен с две преплетени ръце. Неговата майсторска изработка позволява той да бъде разглобяван на три части, като те се съхраняват от различни членове на общината. Единствено в присъствие на тримата пазители на печата той би могъл да бъде положен върху издаван документ. **Вълчанов 1942, 201/**

През XIX век българската община развива активна дейност във всички области на обществения живот. През 1834г. е обновена “изоснови” старата севлиеvsка църква “Свети Пророк Илия”, като в експозицията е показана част от кореспонденцията на общинарите с тревненски иконописец по повод поръчката за зографисване на иконите./**Миленова 2010/** Възстановен е Батошевският манастир /**Бакалов 1896, 41 - 42/**. Съвместно с турската община за издигането на мост над Р.Росица е поканен известния български майстор – строител Никола Фичев, значителни средства са отделени и за построяването на новата църква “Света Троица” през 1870 година.